

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 63.274 van 22 november 1996

A. 59.719/III-19.865

In zake : **1. de Gewone Commanditaire Vennootschap MADIBEL,**
2. PEETERS Edith,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Jan TEMMERMAN, advocaat,
Sint-Martensstraat 16
9000 Gent,
tegen :
1. de Gemeente Messancy,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Economische Zaken.

DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,

Gezien het op 6 september 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij de gewone commanditaire vennootschap MADIBEL en Edith PEETERS de nietigverklaring vorderen van :

"1. de beslissing van de Gemeente Messancy van 4 november 1993 (en 26 oktober) waarbij, op basis van de indiening van één enkele aanvraag, enerzijds beslist is 'de gevraagde vergunning af te geven aan het Bureau d'Etudes Génie Civil & Architecture DINCK Roger, M. Herbettelaan 81 te 1070 Brussel, voor de vestiging van een handelscomplex te 6780 Messancy, rue de la Vallée, op voorwaarde dat die vestiging wordt beperkt tot de modules (nummers) 22, 23 en 26, met respectievelijk een assortiment lederen salonmeubels, stoffering en matrassen, dus

drie modules met in totaal 2.375 m² bebouwde vloeroppervlakte en 1.773 m² netto verkoopoppervlakte', en anderzijds beslist is dat, wat de overige modules - zijnde de modules (nummers) 24 en 25 - betreft, een afwijzende beslissing diende te worden genomen;

2. het advies dd. 30 september 1993 van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, dat luidt als volgt "Gelet op de hiervoren uiteengezette analyse van het dossier in het licht van de criteria bepaald in het koninklijk besluit van 8 augustus 1975, brengt het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, na afweging van de positieve en de negatieve aspecten van het project, een gunstig advies uit over de aanvraag van het Bureau d'Etudes Génie Civil & Architecture DINCK Roger, M. Herbettelaan 81 te 1070 Brussel, voor de vestiging van een handelscomplex, gelegen te 6780 Messancy, rue de la Vallée 100 tot 108, op voorwaarde dat die vestiging wordt beperkt tot de modules nummers 22, 23 en 26, met respectievelijk een assortiment lederen salonmeubels, stofferingen en matrassen, dus 3 modules met in totaal 2.375 m² bebouwde vloeroppervlakte en 1.773 m² netto verkoopoppervlakte";

Gelet op arrest nr. 50.436 van 25 november 1994, waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de eerste verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 november 1996;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MICHEL en Mr. LE FRANC, loco Mr. TEMMERMAN, advocaten, die voor de verzoekende partijen verschijnen, en van Mr. JOIRIS, advocaat, die voor de verwerende partijen verschijnt;

Gehoord het advies van mevrouw DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak is uiteengezet in arrest nr. 50.436 van 25 november 1994;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij een gewone commanditaire vennootschap is die door één enkele vennoot wordt beheerd; dat alleen die vennoot, volgens artikel 6 van de statuten van de vennootschap, kon beslissen het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te stellen; dat die beslissing in casu is genomen door Robert DEBOECK, die geen vennoot is; dat het verzoekschrift tot nietigverklaring door een advocaat is ondertekend;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij in haar laatste memorie vraagt dat aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vraag wordt gesteld :

" Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 440 van het Gerechtelijk

Wetboek voor zover dat artikel aldus wordt geïnterpreteerd dat :

- a) het voor de ontvankelijkheid van een beroep ingesteld namens een vennootschap niet voldoende is dat het tijdig bij de Raad van State ingediende verzoekschrift tot nietigverklaring is ondertekend door een advocaat die voor rekening van die vennootschap handelt als niet het bewijs wordt geleverd dat de beslissing daartoe is genomen door het bevoegde orgaan of de bevoegde personen die de vennootschap vertegenwoordigen, terwijl het voor de ontvankelijkheid van een namens een natuurlijke persoon ingesteld beroep voldoende is dat het verzoekschrift door een advocaat namens die persoon is ondertekend en daarbij niet het bewijs behoeft te worden geleverd dat die persoon de beslissing daartoe heeft genomen;
- b) het voor de ontvankelijkheid van een beroep ingesteld namens een vennootschap, vertegenwoordigd door een college of door personen die gezamenlijk moeten handelen, niet voldoende is dat het tijdig bij de Raad van State ingediende verzoekschrift tot nietigverklaring is ondertekend door een advocaat die voor rekening van die vennootschap handelt als niet het bewijs wordt geleverd dat de beslissing daartoe is genomen door het orgaan of de personen die de vennootschap vertegenwoordigen, terwijl het voor de ontvankelijkheid van een beroep ingesteld namens een vennootschap die door één enkele persoon wordt vertegenwoordigd voldoende is dat het verzoekschrift door een advocaat namens die vennootschap is ondertekend en daarbij niet het bewijs behoeft te worden geleverd dat die persoon de beslissing daartoe heeft genomen ?";

Overwegende dat artikel 26, § 1, 3°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bepaalt dat het Hof, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak doet bij wege van arrest, onder meer op vragen omtrent de schending door een wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, en dat paragraaf 2 ervan bepaalt dat wanneer zulk een vraag wordt opgeworpen voor een rechtscollege waarvan de beslissing niet vatbaar is voor hoger beroep, verzet, voorziening in cassatie of beroep tot nietigverklaring, dit rechtscollege het Arbitragehof moet verzoeken uitspraak

te doen op die vraag; dat daaruit volgt dat, wanneer een bij de Raad van State opgeworpen vraag omtrent de verenigbaarheid met de grondwettelijke regels inzake gelijkheid voor de wet en niet-discriminatie, van prejudiciële aard is, dit wil zeggen, wanneer de beantwoording ervan noodzakelijk is om uitspraak te doen, de Raad van State ertoe gehouden is die vraag te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De uitspraak wordt uitgesteld.

Artikel 2.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 440 van het Gerechtelijk Wetboek voor zover dat artikel aldus wordt geïnterpreteerd dat :

- a) het voor de ontvankelijkheid van een beroep ingesteld namens een vennootschap niet voldoende is dat het tijdig bij de Raad van State ingediende verzoekschrift tot nietigverklaring is ondertekend door een advocaat die voor rekening van die vennootschap handelt als niet het bewijs wordt geleverd dat de beslissing daartoe is genomen door het bevoegde orgaan of de bevoegde personen die de vennootschap vertegenwoordigen, terwijl het voor de ontvankelijkheid van een namens een natuurlijke persoon ingesteld beroep voldoende is dat het verzoekschrift door een advocaat namens die persoon is ondertekend en daarbij niet het bewijs behoeft te worden geleverd dat die persoon de beslissing daartoe heeft genomen;

- b) het voor de ontvankelijkheid van een beroep ingesteld namens een vennootschap, vertegenwoordigd door een college of door personen die gezamenlijk moeten handelen, niet voldoende is dat het tijdig bij de Raad van State ingediende verzoekschrift tot nietigverklaring is ondertekend door een advocaat die voor rekening van die vennootschap handelt als niet het bewijs wordt geleverd dat de beslissing daartoe is genomen door het orgaan of de personen die de vennootschap vertegenwoordigen, terwijl het voor de ontvankelijkheid van een beroep ingesteld namens een vennootschap die door één enkele persoon wordt vertegenwoordigd voldoende is dat het verzoekschrift door een advocaat namens die vennootschap is ondertekend en daarbij niet het bewijs behoeft te worden geleverd dat die persoon de beslissing daartoe heeft genomen ?".

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november 1900 zesennegentig door :

de H. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.